

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 254 din 27.06.2018

Dosar nr.: 296/2017

Petiția nr.: 3168/13.06.2017

Petent:

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: depunctarea petentului pe motiv că nu stăpânește noțiunile juridice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

.....

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în București, Calea Plevnei nr. 141 B, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează o posibilă discriminare prin faptul că a candidat pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și a fost depunctat pe motiv că nu stăpânește noțiunile juridice.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) a îndeplinit procedura legală de citare a părților, la data de **04.07.2017**.

5. Prin adresa de citare, **s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență** Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în conformitate cu prevederile **art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008**.

6. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Petentul judecător în cadrul Curții de Apel București, Secția VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, începând cu data de 01.04.2009, sesizează (filele 1 - 62 din dosar) faptul că a participat la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, desfășurat în perioada 3 ianuarie - 31 mai 2017, și a fost depunctat pe motiv că nu stăpânește noțiunile juridice.

Secția în cauză a purtat denumirea de Secția a VII-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, soluționând cauze civile și cauze de dreptul muncii și asigurări sociale, până la data de 01.06.2014, când a primit actuala denumire, prin Hotărârea Secției pentru Judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 493/08 mai 2014, fapt justificat de emitent, în principal, prin creșterea masivă a numărului dosarelor de dreptul muncii și asigurări sociale.

De la 01.06.2014, în consecință, fără voința judecătorilor secției, aceștia soluționează exclusiv pauze de dreptul muncii și asigurări sociale. De altfel, la nivelul curților de apel din țară, există astfel de secții, spre exemplu, la Curtea de Apel Timișoara (Secția Litigii de muncă și asigurări sociale) ori la Curtea de Apel Iași (Secția Litigii de muncă și asigurări sociale) ori complete specializate care judecă exclusiv aceste cauze de conflicte de muncă și asigurări sociale (spre exemplu, la Curtea de Apel Craiova).

8. Consideră discriminatoriu Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție (în continuare Regulamentul) a fost adoptat (prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 74/2012) ca urmare a intrării în vigoare, la data de 30 decembrie 2011, a Legii nr. 300/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 29 alin. (1) lit b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Acest act normativ a modificat procedura de selectare a judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit Regulamentului, concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție se organizează **pe baza unor criterii obiective de apreciere a performanțelor profesionale ale judecătorilor și procurorilor.**

Conform art. 5 alin.(1) din Regulament, pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii și procurorii care au cel puțin gradul de Curte de Apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au îndeplinit efectiv, cel puțin 3 ani, funcția de judecător la Curtea de Apel ori de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au obținut calificativul «foarte bine» la ultimele 3 evaluări, nu au fost niciodată sancționați disciplinar și au o vechime în funcția de judecător ori procuror de cel puțin 15 ani.

Regulamentul nu prevede o condiție prealabilă de înscriere referitor la desfășurarea activității anterioare la o anumită secție a unei curți de apel și nici vreo specializare în acest sens.

În baza art. 20 din Regulament, **concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție constă în:**

a) o probă având ca obiect evaluarea actelor întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora;

b) un interviu susținut în fața Plenului Consiliului Superior ai Magistraturii;

c) o probă scrisă, cu caracter practic.

9. În cazul candidaților judecători, în vederea verificării respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor ori de efectuare a altor lucrări, membrii comisiei de evaluare solicită, prin intermediul comisiei de organizare a concursului, curții de apel la care își desfășoară activitatea candidatul date statistice sau orice documente necesare privind:

a) activitatea candidatului, precum: numărul de ședințe de judecată, numărul de cauze la care a participat la judecată, numărul de cauze soluționate, numărul de hotărâri motivate, numărul de hotărâri nemotivate în termen, numărul mediu de zile cu care a fost depășit acest termen, perioada medie de soluționare a cauzelor de către candidat, alte activități desfășurate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

b) activitatea instanței la secția la care a funcționat judecătorul, precum: încărcătura medie de cauze pe judecător, numărul mediu de participări în ședințe de judecată, timpul mediu de soluționare pe tipuri de cauze, numărul mediu de hotărâri redactate de judecători, numărul mediu de hotărâri neredactate în termen.

În temeiul art. 23 alin. (2) din Regulament, evaluarea hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora se va realiza prin notarea, cu respectarea punctajului maxim indicat, a următoarelor aspecte: a) capacitate de analiză și sinteză - 12 puncte; b) coerență în exprimare - 12 puncte; c) argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii - 12 puncte; d) verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor sau, după caz, a termenelor rezonabile de soluționare a lucrărilor - 4 puncte.

Conform art. 25 alin. (3) și (5) din Regulament, în **cadrul probei interviului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii evaluează aspecte referitoare la integritatea candidaților**. Evaluarea integrității candidaților se face pe baza raportului întocmit de Inspekția Judiciară sub acest aspect, precum și a răspunsurilor primite de la candidat la întrebările puse acestuia pe baza acestui raport, a datelor existente la dosarul profesional, a documentelor depuse de candidat, a modului în care candidatul se raportează la valori precum independența justiției, imparțialitatea magistraților, integritatea și a aspectelor ridicate în cadrul discuțiilor. Raportul întocmit de Inspekția Judiciară se trimite comisiei de organizare a concursului cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru proba interviului.

Potrivit art. 26 alin. (1)-(3) din Regulament, punctajul maxim ce poate fi atribuit, ca urmare a evaluării integrității candidaților este de 20 de puncte, repartizate astfel:- conduita profesională în timpul ședinței de judecată și relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul exercitării funcției - 4 puncte;- relațiile cu colegii, grefierii, celălalt personal al instanței sau parchetului la care au funcționat ori cu personalul instanțelor sau parchetelor superioare ori inferioare ierarhic - 4 puncte;- conduita în societate - 4 puncte;- evitarea conflictelor de interese de orice natură, imparțialitate - 4 puncte;- modul în care se raportează la valori precum independența justiției și a judecătorului - 4 puncte.

Susținerile părților reclamate

10. Partea reclamată, prin punctul de vedere exprimat în scris (filele 67-81) a invocat excepția de necompetență materială a Consiliului pentru următoarele motive:

Petentul a arătat că Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție nu prevede drept condiții prealabile de înscriere pentru cele referitoare la desfășurarea activității la o anumită secție de apel și la deținerea unei anumite specializări.

11. În raport de conținutul probei scrise din cadrul concursului de promovare, petentul a apreciat că singura secție a instanței supreme pentru care un judecător care își desfășoară activitatea la secția privind conflicte de muncă și asigurări sociale a unei curți de apel poate opta este Secția de contencios administrativ și fiscal.

A mai arătat petentul că la proba "evaluarea hotărârilor judecătorești" a fost depunctat sever la criteriile „coerența în exprimare” și “argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii”, ca urmare a lipsei specializării în contencios administrativ, aspect indicat în raportul de evaluare.

Potentul a învederat că niciun alt candidat nu a fost depunctat pentru lipsa specializării, deși a mai existat un judecător înscris la același concurs și aliat într-o situație similară cu a sa.

A făcut trimitere la Avizul nr. 15 (2012) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni privind specializarea judecătorilor, adoptat în cadrul celei de-a 13 - a reuniuni plenare, prin care s-a statuat că specializarea în sine nu justifică o punere în valoare a activității judecătorului specializat în dauna celei a judecătorului generalist.

În plus, petentul a menționat că toți judecătorii din România soluționează **lato sensu** cauze în contencios administrativ, cel puțin în materia excepției de nelegalitate.

În fine, a apreciat petentul că sistemul de notare la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu punctaj diferit de pornire pentru candidați și eliminarea petentului la proba interviului, în raport de lipsa unei anume specializări, fără legătură cu criteriile de evaluare, reprezintă o discriminare directă în raport cu ceilalți candidați, constituind o deosebire, preferință, pe bază de specializare, care are ca efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului de promovare profesională.

12. Partea reclamată opinează că aceste susțineri nu pot fi reținute, având în vedere următoarele argumente:

Prin Hotărârea nr. 1558/15.12.2016. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat organizarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, în perioada 3 ianuarie - 31 mai 2017.

Potentul a participat la respectivul concurs, candidând pentru posturile vacante din cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme.

La proba constând în evaluarea lucrărilor candidaților, petentul având codul de candidat 1050 a obținut 31,5 puncte, iar la proba interviului a obținut 11.93 puncte, fiind declarat respins.

În cadrul raportului de evaluare întocmit pe baza actelor depuse de candidat sau care privesc activitatea acestuia, la criteriul *coerență în exprimare* comisia de evaluare a acordat petentului 9 puncte reținând, pe de o parte, că în hotărârile supuse evaluării exprimarea este coerentă și elaborată, termenii juridici fiind adecvat utilizați pentru materiile în care au fost pronunțate (dreptul muncii și al asigurărilor sociale, drept civil - o hotărâre, drept penal - o hotărâre), iar, pe de altă parte, că nepronunțarea hotărârilor judecătorești în materia contenciosului administrativ nu permite Comisiei de evaluare să verifice măsura în care candidatul stăpânește noțiunile juridice proprii specializării pentru care candidează.

La criteriul *argumentație din punctul de vedere al clarității și logicii* au fost acordate 8 puncte petentului. Comisia de evaluare arătând că nu există elemente care să permită evaluarea nivelului de conceptualizare și valorificare jurisprudțială a

instituțiilor juridice cu care operează contenciosul administrativ și fiscal, care constituie obiectul de activitate al secției pentru care candidatul s-a înscris la concurs. Doar în hotărârea nr. 7, trimisă de colegiul de conducere al curții de apel, a reținut Comisia de evaluare că sunt analizate elemente ale unui raport juridic fiscal în soluționarea unui conflict negativ de competență. Totodată, Comisia de evaluare a observat că cele mai multe hotărâri supuse evaluării au fost pronunțate în litigii având ca obiect: contestații împotriva unor dispoziții de concediere, drepturi salariale, nulitatea contractului colectiv de muncă, stabilirea sau recalcularea pensiilor de asigurări sociale și antrenarea răspunderii patrimoniale a salariaților.

13. Reclamatul a invocat excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pe motiv că petentul a sesizat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la o situație care decurge din **modalitatea de desfășurare și punctare a candidaților la concursul pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aspecte care sunt reglementate prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Plenului nr. 74/2012, cu modificările și completările ulterioare.**

14. Astfel, consideră că pretinsul tratament discriminatoriu invocat în cauză se raportează de fapt la prevederile unor acte normative, astfel încât nu se poate determina eventuala incidență a unui comportament de natura celor reglementate de prevederile O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

În acest sens, susține faptul că în mod constant Colegiul director din cadrul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a considerat că nu poate analiza maniera în care prin lege sunt stabilite în mod diferit drepturi în favoarea unor categorii de persoane (a se vedea, spre exemplu. Hotărârea nr. 378/25.05.2016).

La rândul său Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 997/7.10.2008 că prevederile art. 20 alin. (3) din O.G. nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca în cadrul activității sale jurisdicționale să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

De altfel, menționează că cererile adresate instanțelor judecătorești de anulare a acestor hotărâri ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării prin care s-a reținut că această instituție nu se poate pronunța pe aspecte de nelegalitate a actelor normative, sunt respinse unanim, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008 (de exemplu. Decizia nr. 4536/2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 443/32/2011: Decizia nr. 4611/2014. pronunțată de instanța supremă în dosarul nr. 5656/2/2012).

În același timp printr-o hotărâre pronunțată recent, sentința civilă nr. 3278/28.10.2016, Curtea de Apel București. Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a reținut necompetența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin raportare la o hotărâre a acestei instituții referitoare la constatarea unei situații de discriminare care își are izvorul direct în conținutul actului normativ reprezentat de Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 279/2012 a Plenului Consiliului Superior al

Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare. În temeiul căruia a fost emisă Metodologia privind organizarea și desfășurarea interviului.

15. Petentul nu s-a aflat într-o situație similară niciunui dintre candidați în cadrul aceluiași concurs.

Potentul își desfășoară activitatea ca judecător la Curtea de Apel București, Secția a VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, și s-a înscris la concurs pentru promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Contencios administrativ și fiscal, secție diferită ca specializare în raport cu cea la care petentul funcționează.

16. Niciun alt candidat nu s-a aflat într-o situație similară cu cea a petentului, respectiv de a se înscrie la concurs pentru promovare la o secție având altă specializare decât cea la care își desfășoară activitatea.

17. Criteriul specializării candidatului în cadrul unui concurs de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție nu se încadrează în prevederile art. 2 alin.1 din OG nr. 137/2000

18. Depunerea petentului la probele din cadrul concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru lipsa specializării în materia contencios administrativ și fiscal, are o justificare obiectivă, reprezentată de necesitate funcționării în cadrul instanței supreme a unor judecători cu o experiență bogată în ramura lor de activitate.

19. În ceea ce privește probele solicitate de petent a fi depuse de reclamat, arată faptul că, înregistrarea în format video a interviului este publicată pe pagina de internet www.csm1909.ro, la rubrica Media CSM, ședința CSM din data de 16.05.2017.

Urmare celor expuse mai sus, reclamatul solicită să se constate că obiectul petiției nu este de competența Consiliului.

V. Motivele de fapt și de drept

20. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de excepția invocată, Colegiul urmează a admite excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată de către partea reclamată.

21. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD

a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

22. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modulului de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

Din acest punct de vedere, se observă că petentul a sesizat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la o situație care decurge din modalitatea de desfășurare și punctare a candidaților la concursul pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aspecte care sunt reglementate prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Plenului nr. 74/2012 cu modificările și completările ulterioare.

23. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D, invocată de către reclamat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

DINCĂ ILIE – membru

JURA CRISTIAN – membru

SANDU TATIANA VERONICA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

Data redactării 20.07.2018

Motivele de fapt și de drept redactate de P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.